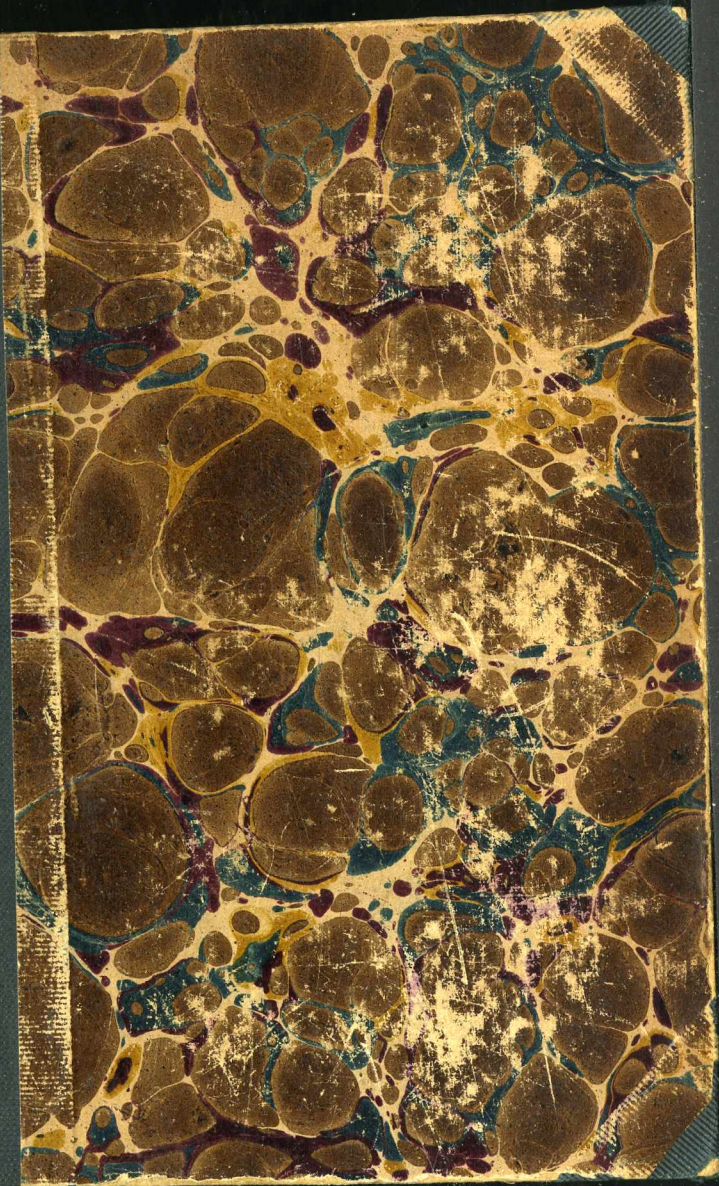

Politikai
röpiratok.

170.

170
1557

KIPFELHAUSER

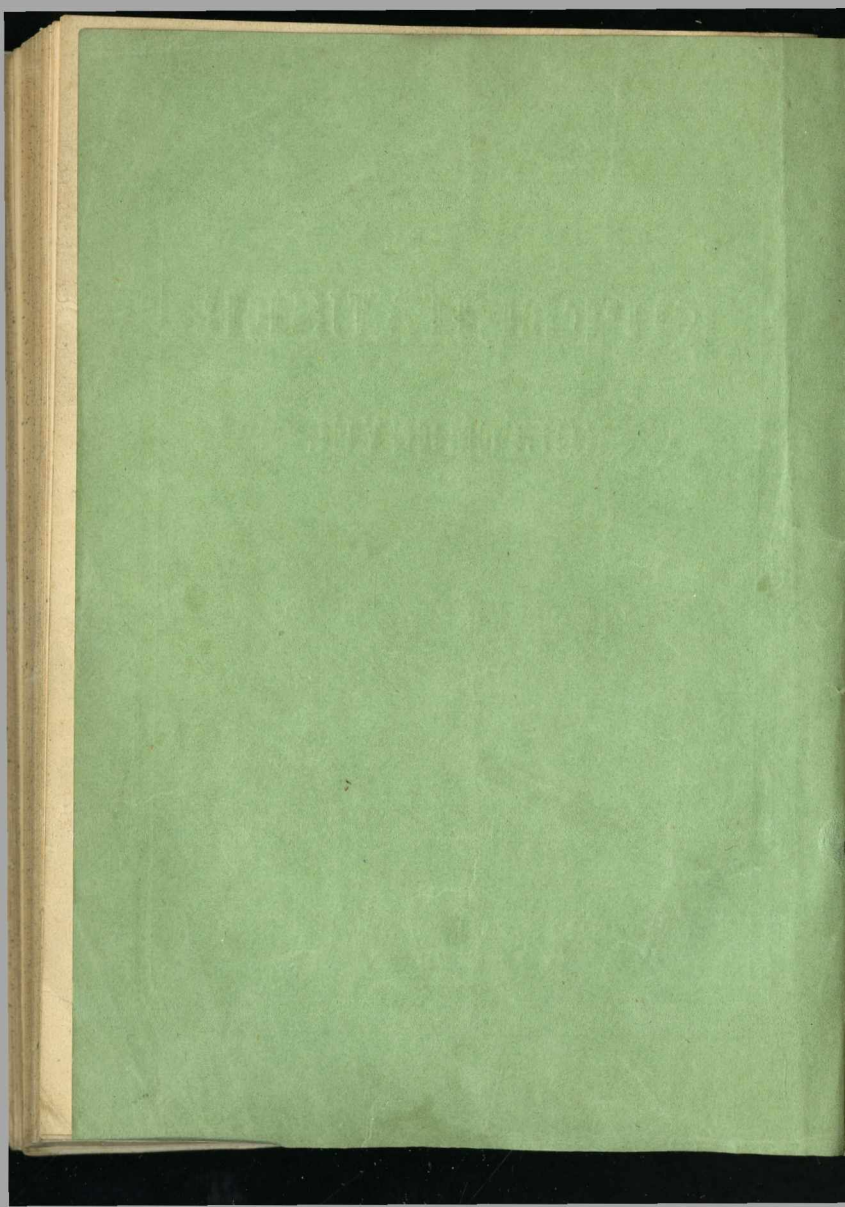
KÖLTEMÉNYEI.

(A SZERZŐ ARCKÉPÉVEL.)

5.

PEST,
EMICH GUSZTÁV, MAGYAR AKADEMIAI NYOMDÁSNÁL.
1861.

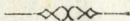
D= BALLAGI GEZA

Kipfelhauser & m.p.

KIPFELHAUSER
KÖLTEMÉNYEI.

[Több kötetben]

PEST,
EMICH GUSZTÁV MAGYAR AKADEMIAI NYOMDÁSZ
1861.

6.1732 00567804

DE BALLAGI GÉZA.

Krämmer urnak,

az én

kedves Vetteremnek

elválhatlanságunk jeléül

a szerző.

Motto:

„A kenyered száraz,
A pokrócód vizes,
— Csitt, hallgass és fizess.“

Mik lesznek gyermekeim.

I.

Ügyes, virgonc, bátor fiu,
Az én Pepi gyermekem,
Mindennap fog öt hat pillét. . .
Ezt z s a n d á r n a k nevelem.

Renddel tesz a Hanzi mindent
A mibe csak bele kezd,
S úgy vigyáz a cselédekre. . .
P o l i c z á j n a k adom ezt.

A kis Nácsl, mikor jövök,
Megrohanja zsebemet,
S úgy megkutat a kis kölyök.
E z f i n a n c z n a k született. —

Két hir.

I.

Most olvastam a jó ujság,
Kreuzzeitungban benne van,
Hogy a rabló Karivaldi
Már egészen oda van.

Hű nápolyi katonaság
Megállta neki az ut,
És az egész gyilkos banda
Mindenfelé futva fut.

Hála Isten, békesség lesz,
Jó ujság ez, jó bizony,
Öröme a Karlnál
Négy glázli sört megiszom.

II.

Donnervetter! hát mi ez már?
— Fél nap sem mult ez alatt —
S már itt van a másik depesch,
Hogy a banda nem szaladt.

És hogy a hű katonaságt
A brandstifter megveré,
S megérkezett bandájával
A királyi vár elé.

Hát tovább is háboru lesz, —
Rosz ujság ez, rosz bizony,
Már e búra a Karlnál
Még négy glázlit megiszom.

Okt. 20.

Sokan beszélnek ellene,
A kiknek több is kellene,
Csak én nem vagyok ellene,
S Bartholomeus Szemere.

Malőr.

Már ez malőr, már ez malőr,
A mi ma történt velem,
Bejelentik délután, hogy
Kivilágítás legyen.

Világítás fényes, pompás,
Mert megjött már a mi jó,
Kijött Bécsben a m Zwanzigsten
A nagy Konstitucio.

Utcu hamar jó kedvem lesz
S én is tovább rendelem:
Hogy a házam padlásán is
Egy pár gyertya ott legyen.

A parteiok meg is tették,
Noha nem nagy örömet. . .
Persze alle szind verdorben —
Végre is megjött az est.

Nem hiányzott fényes ablak,
Bár nem igen vala sok,
Ezt is aztán el kezdték
Dobálni az inasok.

Tu verfluchte! — kiáltottam,
Bár láttam, hogy mit sem ér,
Egyszerre csak brum-brum, csir-cser —
Jött a sok szép Svaliszér.

Hehe — mondám — majd kapnak most,
De kaptak is eleget,
Egy-egy egész derék század
Két kis fiut kergetett.

Szépen küzdtek — így csatázni
Nem is tudott volna más,
Közbe éles hang kiáltott :
„Nur fiaim, nur kurázs!”

Hehehehe! — jót nevettem.
No gondoltam lemegyek,
Nézni, hogy szaladnak a kis
Karivalder gyerekek.

Nevettem is, hogy majd lement
Könyökömről mind a bőr —
Hanem a mi eztán történt,
Daz iz doch a nagy Malőr!

Hát a mint ottan nevettem,
Egy Svalizsér arra ment,
S én reám is nagyot húzott —
Himmeltauzendszapperment!

A kutya.

Megint panasz, örök panasz,
Mindig csak panaszt hallani,
Az fáj nekik, hogy egy magyart
Kutyának mondott valaki.

Már hogy bánthat ez valakit,
Már ugyan mért gondol vele?
Hát nem szép állat a kutya?
S nem isten teremtette-e?

Oh kedves állat a kutya,
Oh liebenswürdig az nagyon,
Akárhány dáma tartja őt
Az ölében vagy pamlagon.

Ha hát azt mondják, hogy kutya,
Az embert az nem sértheti,
Csak nem kell mindjárt az alatt
Egy nagy komondort érteni.

Oh hogy....

Oh hogy a státusadósság
Nem ép olyan, miként a jég,
Akkor aztán így tavaszkor
Mindig szépen eloszlanék.

S Lombardia oh mért egy kis
Alkotmánynyal nem egyforma,
Akkor aztán visszavenni
Oh mily nagyon könnyü volna!

Pfiffich ur.

Hogy jött a sok derék ember,
Oh hogy küldték, oh hogy hozták,
Mikor már győzött a muszka!
Azaz mit is mondtam! — osztrák.

Oh az szép volt, a hogy ide
Igyekeztek, iparkodtak,
Jöttek ide mind Ráthoknak,
Vorstandoknak, Adjunktoknak.

Hoztak magukkal kis pakkot,
Hanem mellé nagy kalapot,
S jöttek csak úgy — nem lóháton,
Sem vasuton, hanem gyalog.

Csak Pffich ur pffich,
Nem akart ő gyalog járni,
Kicsit nagyon messze szülték
Szilézia szép rónái.

Látván tehát, hogy mily távol
Esik az a Magyarország,
Meggérte a Bezirkerjét,
Hogy őt ide „p e r S c h u b“ hozzák.

Azt kérdezi. . .

Azt kérdezi Krämmer ur, hogy
Voltam-é a hongyülésen ?
No hát ki lett volna ottan,
Hogy ha én sem lettem volna, én sem.

Bizony jól kicsináltuk azt,
Két Thürt (ajtót) tettünk rája,
Egyik Thür vizs a Reichsráthba,
Másik Thür a Neugebájba.

Már ez aztán elrendezve
Igen nagyon szépen lenne,
Csak e magyaroknak még egy
Harmadik Thür-jök ne lenne.

Prokop Venzel.

Prokop Venzel Bezirksadjunkt
Vala a javából,
Onnan jött ő, a honnan én,
A szép Stiriából.

Senkinek ő ez életben
Még ellent nem mondott,
Ártatlanul itta a sört
S írta a Befundot.

A Karlnál, mint sok mással,
Találkoztam ezzel,
Volt előtte Allgemeine,
Meg egy szerény messzely.

Csakhamar megismerkedtünk
 És játszottunk tartlit,
 Dicsérgettük Bachot, Prottmant,
 Szídtuk Karivaldit.

Megyek egyszer a Karlhoz,
 De ő nincsen ottan.
 Prokop Venzel hült helyére
 Vühler juriszt toppan.

Es a miglen auf der Seite
 Verfolja a mentét:
 Mondja, hogy a komitátból
 Prokopot kitették.

Holnap indul haza felé
 A szép Stiriába,
 Nem jön ide soha többé
 Karl bierhaus-jába.

Szegény Prokop! mért is nem volt
Ő legalább Vorstand,
Mert noha van olyan wühler
Magyar világ mostand:

Ki nagy ur volt Bach alatt is,
Helyet adnak annak ;
Régi nagy szolgálatokra
Tekintettel vannak.

Szegény Prokop! mért volt Adjunkt,
Mért fölebb nem állá,
Helyet kapna mostan ő is
Magyar kuriába.

Jönnek az országgyűlésre.

Jönnek az országgyűlésre,
Sokan jönnek minden napon,
No ez freut mich igen nagyon.

Mondja erre Krämmer ur, hogy
Hallotta ezt már ezelőtt,
Hogy jönnek a levelezők.

Az igaz, hogy jönnek ide
Ezek is úgy, mint az özön,
De ezekhez semmi közöm.

De hát mi jó? — mond a Vetter,
Mi az, miknek jövetelén
Olyan nagyon örvendek én.

Mi jön?! . . . ejnye a herra Vetter
 Hogy lehet már olyan bárgyu?
 Hát az a sok. . . sok szép ágyu!?

Jönnék a szép ágyu a herra Vetter

Jönnék a szép ágyu a herra Vetter
 Hogy lehet már olyan bárgyu?
 Hát az a sok. . . sok szép ágyu!?

Jönnék a szép ágyu a herra Vetter
 Hogy lehet már olyan bárgyu?
 Hát az a sok. . . sok szép ágyu!?

Jönnék a szép ágyu a herra Vetter
 Hogy lehet már olyan bárgyu?
 Hát az a sok. . . sok szép ágyu!?

Jönnék a szép ágyu a herra Vetter
 Hogy lehet már olyan bárgyu?
 Hát az a sok. . . sok szép ágyu!?

Már mondja meg....

Már mondja meg Krämmer ur, hogy
 Mifélekép akarhattak
 Megcsinálni e magyarok
 Saját kórmányt, forradalmat.

Mikor az a gwisser Kossuth
 Az sem vala köztük érett,
 S különösen a hőhere
 Financaktikhoz nem értett.

Verseholta őt a nemzet
 Kétszáz milliónál többel,
 S az az Unschuldige Menschlein
 Csak hatvan milljót költött el.

S annyit sem vitt el magával,
Hogy legalább megélhetne,
Rá szorult az angolok közt
Vorlesungra, koncertekre.

Meg az a másik, a L u k á c s;
Lássa csak Krämmer ur, lássa,
Ez vala a magyaroknak
E y n a t t e n j e , intendánsa.

Kétszázezer honvédruha
Készült el az ő nevében,
É s a m E n d e ez az ember
Amerik-ban ugy halt éhen.

S ezek akarták viselni
Gondját egész országoknak,
Kik oly együgyük voltak, hogy
M a g u k r ó l s e m g o n d o s k o d t a k !

Rózsa Sándorról.

Ezek a magyarok mindent
Állitanak olyan hévvel,
Azt mondják, hogy Rózsa Sándort
Nagyon furcsán ítélék el.

Nem igaz; én ottan voltam,
Hallgattam a Klagsproczesszet,
Elejétől, a mikor a
Herr Staatsanvalt bele kezdett.

És a miként bele kezdett
Ép oly dicsőn elvégezte,
Egy egész órát beszélt a
Betyárnak — n é m e t ü l persze.

Alexander Rózsa pedig
— Nagy bűnösnek kelle lenni --
Az egész hosszú proczeszre
Egy szót sem tudott felelni.

A magyar dicsekvés ellen.

Dicsekszenek a magyarok,
Dicsekszenek, és azt mondják,
Hogy ők a pereket nálunk
Hamarább beendigolják.

Hogy a mit mi egyeseknél
Évekig elhúztunk elébb:
Elvégzik most egy nap alatt
Ötven olyan ember perét.

Nem tagadom, hogy egy kissé
Több gyorsaság fért volna ránk,
Hanem ilyen lassuk csak a
Polgári ügyekben valánk.

De a kriminálban mindig
Buzgók, gyorsak voltunk nagyon,
És fölakasztattunk néha
Tizenhármát is egy napon.

Kolumbustojás.

Gondolkozom. . . .

És gondolatim olyan nagyon mélyek. . . .

De oh a Statusért mért ne tenném meg.

Gondolkozom.

Gondolkozom. . . .

Mert eddig csak kétszázmilljót fizetnek. . .

Kell, kell még lenni új adónemeknek —

Gondolkozom.

Gondolkozom. . . .

Hah! milliókat ér meg ez az eszme:

A fejadó még nincsen jól rendezve. . . .

Gondolkozom. . . .

Gondolkozom. . . .

Mert eddig csak a fő fejtől fizetnek,
S adója nincs a kéz és lábfejeknek —
Gondolkozom.

Gondolkozom. . . .

Sőt a káposzta és szőlőfejekre
Ezekre sincs még direkt adó vetve.
Gondolkozom.

Gondolkozom —

Ha ezek csak egy forint alá jutnak :
A Státus mentve. Holnap irok Brucknak...
Gondolkozom.

Félelem.

Ich fürcht' a wenig — Krämm'er ur,
Mert benne van mindannyi lapba,
Hogy az a Karivaldi most
Az ő leányát férjhez adja.

Hogy férjhez adja — és pedig
A Viktor Emándl fiához;
Meglássa édes Krämm'er ur
Nem lesz az jó, a mit ez ránk hoz.

Mert wissens édes Krämm'er ur,
Koldus ám az a Karivaldi:
De Stafirungot neki is
Kell tán csak a lányával adni.

Mivel minden leány kap azt
— Mint tőlem is kapott a Rézi —
Félek, hogy ő Stafirungért
Majd ide felénk talál nézni.

Alkotmányos érzelmek.

No hát legyen alkotmányuk,
Legyen minden, én nem bánom,
Csak ha gyűlést tartnak, elébb
Jelentsék a policzájon.

Bizottmányi taggá légyen
Minden fináncz, minden zsandár,
S a polgári osztályokból
Kinek érdemrendje van már.

Szabadszólás virágozzék,
De a szónok elébb szépen
Schreiboltassa beszédjére
Illó helyen hogy: „Geszéhen.“

De a fölírások aztán
Korlátlanok lehessenek,
Midőn meg kell köszönni az
Adó-intézkedéseket.

Főispán?!.. — in Gottes Namen! —
Hát jól van, legyen főispán,
De legyen ő tiszteletből
Még finansdirektor is tán.

A többi hivatalt pedig
Az kapja meg, ki nem pártos,
S ért az adóbehajtáshoz
S több ily státustudományhoz.

Mig az alsóbb állásokat
Egyedül azoknak osszák
Kik mindenre készek, — sőt a
Kalucsnit is megfoltozzák.

S ha gyüleéseikre még a
Gyorsirót is emlegetik,
Hát kapjanak azt is — egy-egy
Derék censort adjunk nekik.

S ha ünnepi ének is kell,
Ha erre is kedvük van még,
Tehát jó, a „Szózat“ helyett
Fújják el a „Gott erhielt“-ét.

Kölcsön.

Több jó derék bécsi ház most
Az üzletét azon kezdi,
Hogy a magyar embereknek
Nem akarnak hitelezni.

Mert úgy gondolkoznak ők — és
Kalkulusuk elég tiszta —
Ha adót sem fizetnek, hát
A kölcsönt hogy adnák vissza?

No az igaz, hogy itt adót
Nem fizetnek már szép régen,
De mondhatom, nem ily lassuk
A kölcsön tekintetében.

Sőt nekem, s a jobbaknak, kik
Még e hazát el nem hagyták,
Ugy tetszik, mintha a kölcsönt
Itt nagyon is visszaadnák!

Habenichts ur.

(Történeti ballada 1850-ből.)

Bach urnak a kertje
Kivirult hajnalra,
H a b e n i c h t s u r a nadrágját
Mossa a patakba.

Mossa a patakba
Egy Stadtlein-nak szélén —
„Mért mossa azt Habenichts ur?
Tudni szeretném én.“

„Azért mosom én azt
Mert nincs nekem többem,
Kicsit s m u t z i g, kicsit poros
Száz mértföldről jöttem.

Mig szárad nadrágom,
A napnál bevárom,
S tartom aztán a városba
Nagy bevonulásom.

Harangoznak délre
Városban ebédre,
Vilibaldusz Habenichts ur
Akkoron beméne.

A városba méne,
De nem ép ebédre —
Rettenetes Ernennungja
Vala a kezébe.

„Noch amól Szapperlót!
Hogy az ember lássa,
Hát hol van itt, merre fekszik
A Komitatsz háza.

Hát a polgármester,
Himmeldonnervetter,
S a kik lesznek adjunktjain:
Ohnespörn és Bettler.

Hódolást, és mellé
Jó ebédet mostand —
Mert én vagyok a megyében
Mától fogva Vorstand.“

Szép időket élünk,
Szép csillagok járnak,
Gyarapítsa így az isten
Mi magyar hazánkat.

A Reichsráthról.

Ha egy tenger volna a Reichsráth,
 S a magyarok folyók lennének,
 Ha ők akkor folyók lennének :
 Ugy o l y k ö n n y e n bele mennének.

Ha fegyvertelen nép a Rajxráth,
 Ők meg Svalizsérok lennének,
 Derék Svalizsérok lennének :
 M é g k ö n n y e b b e n bele mennének.

Hogy ha K a r l volna a Rajkszráth,
 S a magyarok meg én lennének,
 Kipfelhauser Adolf lennének :
 L e g k ö n n y e b b e n bele mennének.

Nem született Rajxráth amannak,
Sem pedig magyarok emennek —
Innen ered az az egész baj:
Hogy ők oda már most nem mennek.

Fürdő.

A Zeitungokat sem
Olvashatom már én,
Mert elrontják mindig
A reggeli kávém.

Már milyen boszantó
Ujság ez is itten:
„Utazni szándékszik
Napoleon dritte.

Erősítő fürdőt
Vészen Biariczbán. . .“
Iszonyú, hogy ebben
Mennyi gúny és vice van.

Nagy csunyaság. . . mások
Gyengülnek meg tőle:
S még a Donnervetter
Ő megyen fürdőre!

Asbóthról.

Mégis nagyon jó a státus,
Csak mi érettünk hal és él,
Sokszor tapasztaltuk ezt — de
Kivált Asbóth eseténél.

Tudta azt a jó státus, hogy :
Nem jó az a hosszú álom ;
— Ne aludjék kedves Asbóth —
S fölverte őt zsandár három.

Azt is tudta a státus, hogy
Az utazást jónak tartják,
Mondák neki a zsandárok :
Hogy most meg is utaztatják.

Szóla Asbóth: hogy nincs pénze
Utazásra fiókjában,
De felelték: ingyen viszik,
Mert oly nagyon jó az állam.

És elvitték öt szekéren,
Sőt hogy magát meg ne unja:
Kísérőket adtak mellé —
— Kinek lehet már jobb utja?

Oh oly nagyon jó a státus,
Alattvalók nem érdemlik —
Szép regényes tájon vitték,
Én nem is tudom, hogy meddig.

Csak túl messze Barbárián,
Hol több rend és több zsandárm van,
Ott álltak meg egy gyönyörű
Szépen szerelt magas várban.

— Kifáradt ön nemde? — kérdék,
Ezen gyors utazás mellett,
No ne tessék buslakodni,
Itten már most megpihenhet.

S adtak neki szép kis szobát,
Nem világost, de sötétet,
Szép sötétet, gyengédségből
Szeme kimélése végett.

És aztán magára hagyták,
Oly nagy szabadsággal, hogy még. . .
Megengedték: a világon
Hogy bármiről gondolkozzék.

Ott ül már most — de mert mégis
Ez kissé unalmas dolog:
Fölhivatják konverzálni
Ugy néha az auditorok.

Megmondtam.

Megmondtam e sok szabadság
Megmondtam hogy mire visz,
A kormányra vicczet csinál
Már az én legényem is.

Ugy pöröl az inasokkal,
Hogy a fülem bele fáj,
Máskor ilyen nagy lármára
Bejött voln' a policzáj.

Feddem őt, hogy: ejnye Józef,
Minek schrei-jol oly nagyot,
S azt feleli, hogy: tiz évig
Ugy is sokat hallgatott.

Fölvilágosítás.

... Hogy szöknek át a katonák —
 Ne higgye Vetter senkinek,
 Én mondom azt, én állítom
 Hogy katonáink mind hivek.

Az igaz nem tagadható,
 Hogy eltűnik egy-egy szakasz
 S a légiónál ott marad —
 De megmondom, miért van az.

Azért van édes Krämmer ur,
 Mert harcra van kedvük nekik.
 S e szörnyü harci kedvüket
 Semmikép sem fékezhetik.

Es a Reglamá ellen is
 Által rohannak hevesen,
 De annyi olasz ellen ott
 Nem sziegolhatnak soha sem.

Megadják tehát magukat —
 S mert megszezték a reglamát
 És félnek visszajönni is:
 Maradnak szépen oda át.

Feszt Karakter.

Hogy Schwindler ur a pénztárral
 Egy kicsit megtalált szökni,
 Már követ dob ő reája
 A Krämmér ur és a többi.

De én, a ki ismertem őt,
 Én nem kárhoztatom, én nem,
 Feszt karakter volt ő mindig
 Egész teljes életében.

Hűségéért a sok wühler
 Spottirozta, boszantotta;
 Hanem ő a feszt karakter
 Vállát vontá, kiállotta.

Kapott macska-muzsikát is
Irtóztatót, októberben,
De ezt is a derék ember
Kiállotta rendületlen.

Es kiállott volna mindent,
Érte volna szegényt bármi,
De — in zwischen — pénztárnok lett
S már ezt nem bírta kiállni.

Csak mi vagyunk jók.

Nincsen csunyább és lázítóbb
Ennél a Szardiniánál,
Mindenütt csak gyűlölködést,
Veszekedést csinál, táplál.

Bármí Dingje fordul elő,
Habár békés, már ő ebből
Mindenhol a nagy világon
Egész Aufregungot kelt föl.

Ime most is. . . pénz kell néki
S milyen lárma lett miatta,
Egész összes bankár-világ
Veszekedik, hogy ki adja?!

Mi nekünk is csak kell kölcsön,
Mi nekünk is, gyakran pedig,
Hanem ezért a világon
Egy lélek sem veszekedik.

Csak mi vagyunk jők.

Magán- és közéletünk
széles körű megismerésére
Mindenütt csak gyűjtőkönyvet
Veszekedik az érdeklődő társulat.

Itt van Döngő földi old.
Itt van Döngő földi old.
Mindenhol a nagy világon
Egyes Ausztráliát kell föl.

Itt most is . . . pénz kell neki
S milyen hírne lett marta,
Egész ósaszak bankár-világ
Veszekedik, hogy ki adja?

Alkotmányos magyarázat.

Ha az adófizetéssel
 Rückstandban van valaki :
 Mig nem fizet — katonákat
 Kell házánál tartani.

Azt frágolja Krämmer ur, hogy
 Erre én mit gondolok —
 Én azt hiszem, hogy ez jó és
 Alkotmányos egy dolog.

Hisz mindennap előfordul
 S az nem látja csak, ki vak,
 Hogy bizottmányt, országgyűlést
 S mindenfélét tartanak.

És tartanak konferenzet
S tartanak beszédeket,
Tartanak egy szóval mindent
A világon, mit lehet.

Ha hát alkotmányosnak tart
Ennyi tartást valaki:
Mért ne volna alkotmányos —
Pár jágert is tartani?

Rend és pontosság.

Oh a mi Ordnungunk. . .
Nincsen annak párja;
Száz Streichot rendeltek
Négy juhászbojtárra.

Kalkulált az adjunkt
Buzgalmas hevében,
S kitetszett, hogy egyre
Huszonöt jön épen.

Kiállotta három,
De a negyedik nem —
Az bizony elájult —
Wasz zu machen — itten!

De Verlegenheitba
 Nem jöve az adjunkt,
 S mondá, hogy a többit
 A háromnak adjuk.

A negyediknek már
 Tizenhat kijára,
 Tehát huszonötig
 Még kilenc van hátra.

Mennyi is az : kilenc ?
 Ép háromszor három —
 S elverték egyenlőn
 A többi bojtáron.

No Krämmer ur szóljon,
 No most szóljon, most hát:
 Lehet-e már ennél
 Gyönyörűbb pontosság?

Szerénység.

Mindig csak halottjaikkal,
 Mindig azzal jönnek elő,
 Ez az egész Magyarország
 Egy pityergő, fád temető.

Előjönnek ezerféle
 Kiállhatatlan esettel,
 Itten ezt akasztották föl,
 Amottan meg ez esett el.

Hát a mi jó ügyeinkben
 Nem haltak-e szintén gyakran?
 Csak a finantz-eseteket
 Vegyük itten legújabbán.

Egy pár derék — a sok pénz közt
Kalkulusában megtévedt,
És egyik a nyakát metsző,
Másik kendőjén ért véget.

Oh nekünk is van martirunk,
Van mártirunk, pedig mennyi! —
Hanem mi szerények vagyunk
S nem szoktuk ezt emlegetni.

Idegen hadvezérek.

Szép volt a kerepesi harc,
 S az egi vichtig győzelem —
 Gyönyörű a tasnádi nap,
 De Nagy-Körös tultett mindezeken.

Ne mondja a Krämmer ur védtelen
 Néptiprásnak e sok szép esetet,
 Már volt külföldi hadvezérük is,
 Sőt Nagy-Körösön kettő elesett.

Ott leltük őket a holtak között
 — Az ember alig hitt a szeminek —
 Montenegróiak valának ők!
 Igazi, echt F e k e t e-hegyiek.

Azt mondja Krämmer ur hogy: két cigány,
 Kik ott álltak az utca szögletén. . .
 Himmeltausend! . . de én nem is tudom
 Hogy Krämmer urral mért beszélek én.

De Nagy-Köcsön történt mindenek.

Szép volt a helyes háza
 És az egy vörös szőnyeg —
 Szőnyeg volt a földön nagy
 De Nagy-Köcsön történt mindenek.

És mondja a Krämmer ur vörösben
 Négytíz évek e sok szép ésszel,
 Mán volt külföldi hadvezérek is,
 Sőt Nagy-Köcsön történt mindenek.

Öt évtized évek a bolosk között
 Az ember alig bír a szőnyeg —
 Montenegroink valának ott!
 Jaxi, edis, Fekete-hegyiek.

Nemzetőrség.

No még ez van, ez van hátra,
 Nemzetőrség, csak ez kéne,
 Ha puskával az a kujon
 Juriszt fiam látna — tudom
 Megsterbolna nevétebe.

En világítok, ha mondják,
 Én fizetek akciszt, adót —
 Ebben so se vagyok hátra,
 De a Wachtra menni? — hát a
 Szoldát urak mire valók?

De már akkor Stíriába
 Visszamegyek inkább végkép. . .
 Elvégeztem, . . úgy van — az lesz —
 Ott kívánnak kölesönt, adreszt —
 De soha a polgár éltét.

Már az umszooszt — már hiába,
A puska csak mindig puska;
A szögletben is elsülhet —
Ember Wachton meg is hülhet,
S ott van. . . meghal katarusba.

Ki szí aztán a státusnak
Monopólish schnupftabákat. . .
Nem, a státus mégis, nem, nem!
Nem törhet így maga ellen —
Én nyugodtan alszom s várok.

Nem is országvilág, hogy ha
 Nem járkaának arra dóbba;
 Nem is Gellert hely, ha ő ben
 Nincsen rajta csak kánónus.

Népdal.

Nem is világítás, hogy ha
 Városdrabant be nem mondja ;
 Nem is adó, ha úgy adják —
 Ha be nem katonák hajtják.

Nem is megye, Komitát az,
 Ha financzot ott nem láthatsz ;
 Nem is mise halottakért,
 Ha nem küldnek rá kurazért.

Nem is fasszung, alkotmány a'
 Ha nincsen úgy oktroyálva ;
 Nem is beszéd Reixráth alatt,
 A „lángpallós“ ha kimarad.

Nem is országgyűlés, hogy ha
 Nem járkálnak arra dobbal;
 Nem is Gellérthegy, ha óben
 Nincsen rajta száz Kanónen.

Népdal.

Nem is világitás, hogy ha
 Városban, de nem mondja;
 Nem is adó, ha úgy adják —
 Ha be nem katonák harják.

Nem is megye, Komitát az,
 Ha büszkét ott nem láthaty;
 Nem is rajsa halottakét,
 Ha nem küldnek rá kovácsot.

Nem is társaság, alkalmilag is,
 Ha nincsen úgy októberis;
 Nem is beszéd, beszéltél azt,
 A „János pászka” ha kimarad.

Már pedig azt a mi gyanus

Lején fogár vagy járnai

Kötelessége egy igaz

Beantatnak — idetartat

Internálás.

Hogy Hunger ur mikor elment
 — Felosolván a Bezirkje —
 Szolgálója spaarkasszai
 Könyvét is magával vitte :

Ne nevezze oh Krämmer ur
 Ezt lopásnak, ne nevezze,
 Mert ki tudja : mily célra volt
 Az a pénz ott összeszedve.

Nincs most semmi a világon
 A miért az ember jót áll —
 S különösen nagyon gyanus
 Száz forint egy szolgálónál.

Már pedig azt, a mi gyanus,
 Legyen polgár avagy bármi:
 Kötelessége egy igaz
 Beamternek — internálni.

Internálás

Hogy honnan az ember elment
 — Feloszorván a börtönbe —
 Szolgálatja sorsára
 Könyvet is magával vitt.

Ne legyen az internálás
 Értelmezés, az igazság,
 Mert ki tudja: mit lehet
 Az a hely ott látni.

Nincs most semmi a világon
 A miért az ember jött el —
 S különböző módon gyanús
 Száz forint egy költségre.

A mi Szózatunk.

Legyen e honnak hive oh!
 Mind, a ki jót akar,
 Az ember oly jól élhet itt
 S még sokat megtakar.

A nagy világon e kívül
 Számunkra nincs ily hely,
 Nincs párja e földnek sehol,
 Ha enni, inni kell.

Ez a föld, melyen annyiszor
 Annyi sok tinta folyt,
 A hova annyi sok nevet
 Egy-egy Dekrét csatolt.

Itt viltak egy kis gázsiért
 Bachnak a hadai,
 Itt exequáltak az adót
 Zsandárok karjai.

Systém! systém! itt hordozák
Stemplis zászlóidat!
S elszöktenek legjobbjaink
Egy október alatt.

És annyi restauráció
S Kaczenmuzik után,
Mégfogyva bár, de el financ
S Adjunkt még e hazán.

S Statútumok hazája Bécs,
Hozzad bátran kiált:
Lesz-e már ostromállapot,
Avagy mi lesz, mi hát?!

Az nem lehet, hogy annyi kéz
Annyit hiába irt,
S fogyasztá és fogyasztata
A sok stemplis papírt.

Az nem lehet, hogy a Bericht,
Bescheid és Paragraf
Hijába sörvadozzanak
Pandurwirtschaft alatt.

Még jönni kell, még jönni fog
Uj Mandát, mely után
Buzgó imádság epedez
Annyiunk ajakán.

Vagy jönni fog, ha jönni kell
A szörnyü éhhalál,
Hol a temetkezés helyén
A Bezirk ingben áll.

S a sírt, hol Szysztém sülyed el,
Pinklik veszik körül,
S a Habenichts és Ohnesporn
Szemében gyászköny ül.

Legyen e honnak híve óh
 Mind, a ki jót akar,
 Ez ápolónk, s ha elbukánk,
 Stíria sem takar.

A nagy világon e kívül
 Számunkra nincs ily hely,
 Nincs párja e földnek sehol,
 Ha enni s inni kell.

A színházban is.

Ettől kap az ember
 Aztán Fibert, lázat,
 A német színházban
 Magyarul is játsznak.

A mi pedig már a
 Magyarban történik;
 No azt épen Unsinn
 Meghallgatni végig.

Még ha egyről-másról
 Van valami ének:
 Ugy csinál az ember
 Mintha nem értne meg.

De meghall az ember
Dialogot százat —
Pedig irtóztató
A hogy travesztálnak.

Ha az ellen kapott
Prächtig vereséget:
Emlegettek eddig
Ily helyen: Lipcséket.

Most ha ilyen hely jön:
Megverik a kardot,
S emlegetik nekünk
Bicskét meg Nagy-Sarlót.

Hova lett az „Auktoritét”?
 Oh édes, édes Krämer m
 Bátorkodnak csintálni még —
 Sőt nyilvánosan vicceket

Auktoritét.

Barackot adtam Pepinak,
 Egy Rückenstósztt a Nácinak,
 Irtóztató e Púbok is
 Hogy milyen Karivaldiak.

Mert elmehet ám mellettük
 Bármely zöld tollas urvitéz,
 Még nem is fél e sok kölyök,
 Még ki se tér, még rá se néz.

Csak füttyülik a Szózatot
 A régi „Jägerlék“ helyett —
 Maholnap kosárjukkan a
 Patrolnak sem adnak helyet.

Sőt nyilvánosan vicceket
 Bátorkodnak csinálni még —
 Oh édes, édes Krämmur ur
 Hova lett az „Auktoritét“?!

Auktoritét

Barackot adtam Párlinak.
 Egy Räckensöszet a Növények.
 Iróztató a Földön is.

Hogy milyen Kéremlek.

Mert emelkedtem a Földön.

Bármely oldalra fordulok.

Még nem is fél a sok kölyök.

Még ki se lát még is se néz.

Csak fűzölök a Szőzölök.

A régi „Jägerlek“ helyen —

Maholnap kosátrékkal a

Patrolnak sem adnak helyet.

Hattyudal.

De nekem igazán
Szörnyü búm is van már,
Nincsen itten Pesten
Egyetlenegy zsandár.

Megyek egyet-egyet
Látni Promontórba,
Az sem igazi már,
Csupán olyanforma.

Kaszárnya előtt áll,
De nincs semmi kedve,
Mintha azt mondaná:
Ez iszt Ende! Ende!

Blühol a mező, rét,
 Zöldebb lesz mindennap,
 De a szép zöld financ
 Ugy kopik, úgy hervad. . .

Kopik sárga színe
 Szép egyenrubának,
 S mintha többé ujat
 Nem csináltatnának.

Megy a kövér ember,
 Most is csak megy néhol,
 De olyan kövér ám,
 Hogy gyanut aufregöl:

S meg se nézi zsandár,
 — Bár rá van rendelve —
 Hogy proklamáczió
 Ugyan nincs-e benne.

Szí a paraszt, hogy mit. . .
Nem kérdik már attól,
Talán még a finác
Vele együtt rauchol. . .

Utcán keck jurisztot
És Landtagsherrt látni,
Nem vigasztal engem
Már csupán a Kárl.

Fogy a finanságunk,
Fogy a zsandárságunk,
Nem fogy egyedül csak
Státusadósságunk.

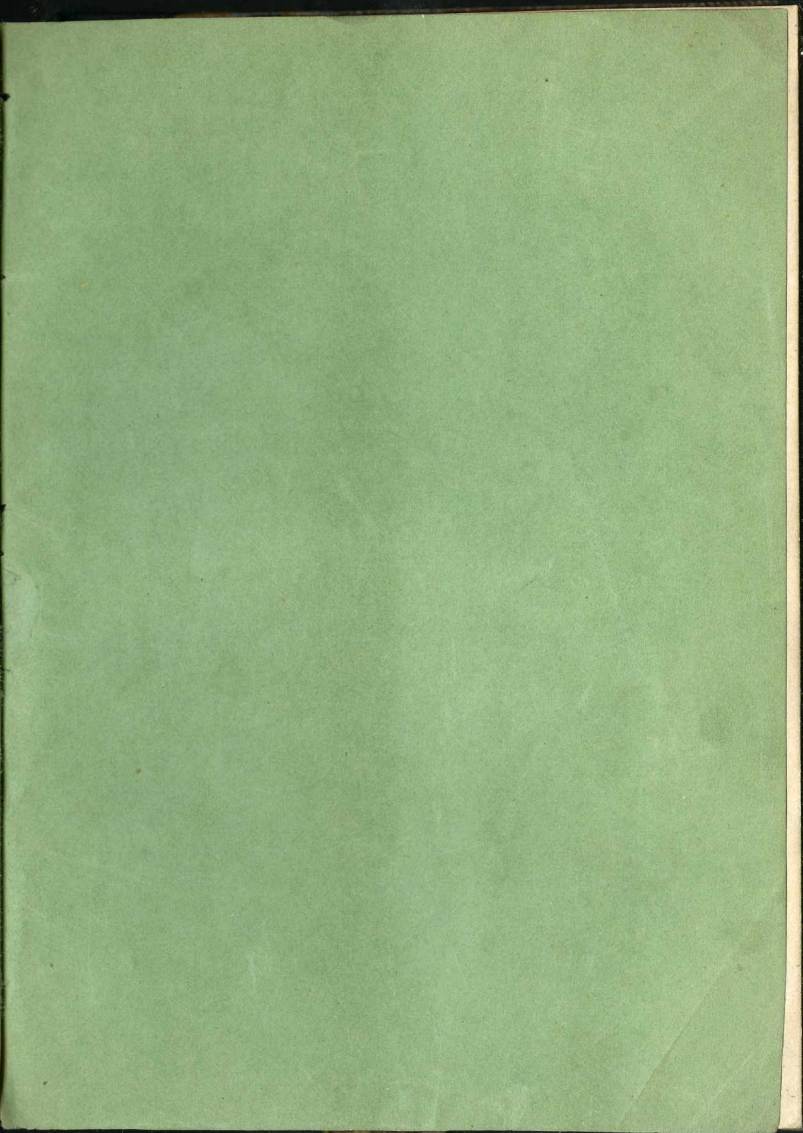
Szól a parasz, hogy mit...
Nem érdekel más attól,
Tudja még a hűség
Vele együtt rándol.

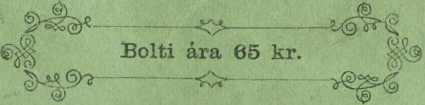

És az én...
És a hűség...
Nem érdekel...
Mar...
Mar...
Mar...

Fogy a...
Fogy a...
Nem...
Státusz...
Státusz...
Státusz...

...
...
...
...

Bolti ára 65 kr.

